

PARIKANNIEMEN

KONTTI

4/2025

TUULA HELNE: "Hyvinvointi on itseämme suurempi asia" s. 4

JUHANI HEISKA: "Ennakoiva mielenterveystyö rakentuu hyvinvoinnin kulmakiville" s. 6

Uusi lastentalo harjakorkeudessaan s. 14

Parikanniemen hallinto pohti strategiaa

A lun perin strategia on sotaterminologiaa ja tarkoittaa "älä tule yllätetyksi". Siitä se on otettu mukaan muuhunkin johtamiseen. Se on siis ennen kaikkea varautumista. Sekä Parikanniemisäätöön että Parikanniemen Ystävät ry:n hallitusten jäsenet koontuivat syyskuun lopulla Parikkalan Oronmyllylle pohtimaan teemaa "Parikanniemi 2030". Yhdeksän henkeä oli paikalla ja kaksi osallistui etänä. Yhdessä pohdittiin tulevaisuutta ilman ulkopuolisia asiantuntijoita, esityslistaa ja pöytäkirjaa.

Parikanniemellä on voimassa oleva strategia mikä on päivitetty 2027 loppuun asti. Nyt keskusteltiin siitä, miltä Parikanniemi näyttää 2030.

Yksi Parikanniemen suuri lahja on sen hallinnossa olevat eri alojen ammattilaiset ja asiantuntijat. Heidän tukemanaan säätiön perustehtävän hoitaminen on helpompaa.

Teksti ja kuvat TVR

Mukana Parikanniemen strategiaa olivat pohtimassa (vas. alkaen) Markku Liukkonen, Kimmo Jaatila, Juha Räisänen ja oikealla kuvassa (vas. alkaen) Marketta Eskelinen, Tarja Turunen, Sirpa Lähteenmäki, Martti Lähteenmäki ja Johannes Neuvonen. Lisäksi Teamsin kautta mukana olivat Henna Tuhkanen ja Marko Moilanen. Poissa olivat Pekka Vanninen ja Jouni Salo. Kameran takana Teuvo V. Riikonen.

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja

Teuvo V. Riikonen

Kustantaja

Parikanniemen Ystävät ry

Parikanniementie 130

52320 Vitsiälä

Nettisivut: www.parikanniemi.fi

[www.lukusali.fi/Parikanniemen Kontti](http://www.lukusali.fi/Parikanniemen_Kontti)

ISSN 2323-7465 (painettu)

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Toimitus

Meiju Bonsdorff, toimitus ja taitto

Petri Tiusanen

Avustajat

Matti Pasanen

Risto Teitinen

Tiina Dyster

Eveliina Heikkinen

Jenni Hujanen

Kannen kuva TVR

Toimitusneuvosto

Meiju Bonsdorff, Krista Eskelinen,

Kimmo Jaatila, Thorleif Johansson,

Markku Liukkonen, Marika Lehto,

Kalervo Pöykkö, Teuvo V. Riikonen,

Ari Tähkäpää

Painopaikka

Teroprint Oy, Mikkeli

”

Myös lastensuojelussa pyritään auttamaan perheitä ja lapsia jo varhaisessa vaiheessa.

Kokonaisvaltaista hyvinvointia koko yhteisölle

Kokonaisvaltainen hyvinvointi on viime vuosina noussut esille kaikkialla. Siitä kirjoitetaan mediassa ja julkaistaan tietokirjoja, sitä tutkitaan lääketieteellisesti ja siitä puhutaan työyhteisöissä sekä vapaaehtoistoiminnassa. Miten me voisimme paremmin? Miten oppisimme ottamaan huomioon oman kokonaisuutemme?

Kokonaisvaltaisella hyvinvoinnilla (engl. holistic well-being) tarkoitetaan ihmisen kokonaisvaltaista tasapainoa ja terveyttä. Siinä otetaan huomioon kaikki elämän ulottuvuudet – ei vain fyysinen terveys, vaan myös ihmisen henkinen, emotionaalinen ja hengellinen puoli.

Raamatun opetuksen ja kristillisen ihmiskäsityksen mukaan ihminen on kokonaisuus, jossa eri asiat vaikuttavat toisiinsa. On itsestään selvää, että hyvä fyysinen kunto voi parantaa myös henkistä hyvinvointia.

Tutkimukset osoittavat, että alueilla, joilla seurakuntayhteys ja hengellinen elämä ovat ihmisille tärkeitä, eletään pidempään, henki-

nen resilienssi on vahvempaa, ja ihmiset jaksavat pitää huolta itsensä lisäksi myös lähimmäisistä.

Kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista huolehdittaessa ei pyritä hoitamaan vain löydettyjä oireita, vaan ennaltaehkäisemään sairauksia ja parantamaan elämänlaatua kokonaisuutena. Terveelliset elämäntavat auttavat jaksamaan paremmin. Myös ihmisen omaa vastuuta on syytä korostaa.

Myös lastensuojelussa perheitä ja lapsia pyritään auttamaan jo varhaisessa vaiheessa. Hyvät harrastukset ohjaavat lasten ja nuoren elämää oikeaan suuntaan.

On kuitenkin hyvä muistaa: yhteisön kokonaisvaltainen hyvinvointi on aina yhtä vahva kuin sen heikoin lenkki. Pelkästään heikkouksiin ei kuitenkaan kannata kiinnittää huomiota, vaan on muistettava vaalia myös vahvuuksia. Paavali vertasi seurakuntaa Kristuksen ruumiiseen, jossa kaikkia tarvitaan. Siksi on pyrittävä huolehtimaan koko yhteisön, ei vain yksilön, kokonaisvaltaisesta hyvinvoinnista.

Teuvo V. Riikonen

Hyvinvointi on itseämme suurempi asia

Tuula Helne
Tutkija, kolumnisti

Hyvinvoinnin tavoittelu kuulostaa kannatettavalta pyrkimykseltä. Periaatteessa se sitä onkin – mutta onko se sitä aina? Nykyisenkaltaisella hyvinvoinnin tavoittelulla on nimittäin hintansa – ja sillä en tarkoita rahallista arvoa.

Länsimaissa hyvinvointia on totuttu ajattelemaan yksilön asiana. Meille neuvotaan alituisen, miten itse kukin voi edistää hyvinvointiaan, kukin omalla tahollaan. Yksi hyvinvointipyrkimyksen kompastuskivi on siis hyvinvoinnin tarkasteleminen ikään kuin olisimme irrallaan niin maailmasta kuin toisistamme. Tähän erillisyyden oletukseen yhdistyy hyvinvointikeskustelun ihmiskeisyys: puhuessamme hyvinvoinnista me vaikenemme eläinten ja luonnon hyvinvoinnista.

Kulutuskulttuurin kapea käsitys hyvinvoinnista

Hyvinvoinnin tavoitteluun kuuluu ajatus enemmästä. Tämän tekee ongelmalliseksi

se, että kulutuskulttuurissamme hyvinvointi käsitetään varsin aineellisesti. Poliittisessa keskustelussa hyvinvointi on kapeutunut viittaamaan elintasoon sekä sosiaaliturvaan ja sen rahoitukseen. Hyvinvointi on siis ekonomisoitu ja kytketty jatkuvan talouskasvun vaatimukseen. Rajallinen maapallo kantaa raskaasti tämän ”maallisen hyvän” tavoittelun seuraukset. Tällöin ei palvella myöskään ihmisen parasta.

Vielä yksi vaje on hyvinvointikeskustelun pinnallisuus. Jos avaat esimerkiksi Helsingin Sanomien osion ”Hyvinvointi”, löydät juttuja kauneudesta, terveydestä, liikunnasta, ihmissuhteista sekä (enenevästi) seksistä. Sen sijaan hyvinvoinnin henkinen tai hengellinen ulottuvuus on marginalisoitu.

Jopa käsite ”henkinen hyvinvointi” samaistetaan usein psyykkiseen hyvinvointiin, jolloin sen varsinainen merkitys häivytetään. Sivuu on jätetty myös se ajatus, että ihmisen aidon hyvinvoinnin edistäminen on tärkeää, koska se parantaa myös hänen ympärillään olevien hyvinvointia.

Kohti kestävää hyvinvointia

Miten hyvinvointi sitten tulisi ymmärtää, jotta sen tavoittelu olisi vakaammalla pohjalla? Tutkimuksessani olen askarrellut kestäväen hyvinvoinnin teorian parissa. Siinä hyvinvointi on kokonaisuus, joka rakentuu neljälle toisiinsa kytkeytyvälle ideaalityypiselle ulottuvuudelle. Ne voidaan ymmärtää myös maailmaan orientoitumisen tavoiksi:

”

***Ihmisen aidon
hyvinvoinnin
edistäminen
on tärkeää, koska
se parantaa myös
hänen ympärillään
olevien
hyvinvointia.***

**Tuula Helnen julkaisuja
netissä:**

Well-being for a Better World.
Sustainability: Science, Practice
and Policy 1/2021.

Puristuksissa? Nuoret ja kestä-
vän hyvinvoinnin ehdot. Kela
2021.

Yhteyksien kirja. Etappeja
ekososiaalisen hyvinvoinnin
polulla. Kela 2012.

Lista kaikista julkaisuista: [https://www.researchgate.net/
profile/Tuula-Helne](https://www.researchgate.net/profile/Tuula-Helne)
2023.

Having-ulottuvuus liittyy perustoimeentuloon. Täl-
löin tehdään ero kohtuul-
lisen elintason ja ekologisesti
kestämättömän elämäntavan
välille. *Doing-ulottuvuus* viit-
taa merkitykselliseen ja eet-
tisesti kestäväan tekemiseen.
Pois siis suljetaan ekologisesti
haitallisen ja muiden hyvin-
vointia palvelemattoman työn
tekeminen. *Loving-ulottuvuus*
sisältää paitsi muiden ihmisten

myös eläinten ja luonnon
rakastamisen. Kyse ei siten ole
ajallemme tyypillisestä ihailun
ja huomion halusta. *Being-ulot-
tuvuus* viittaa rauhaan ja henki-
syyteen: tarpeeseen olla yhtey-
dessä todelliseen itseemme
tai toisin sanoittaen johonkin
pientä minuuttamme suurem-
paan.

Pahimmillaan ”hyvinvoin-
nin” tavoitteluun voi liittyä
jotain hyvin itsekästä joko yk-

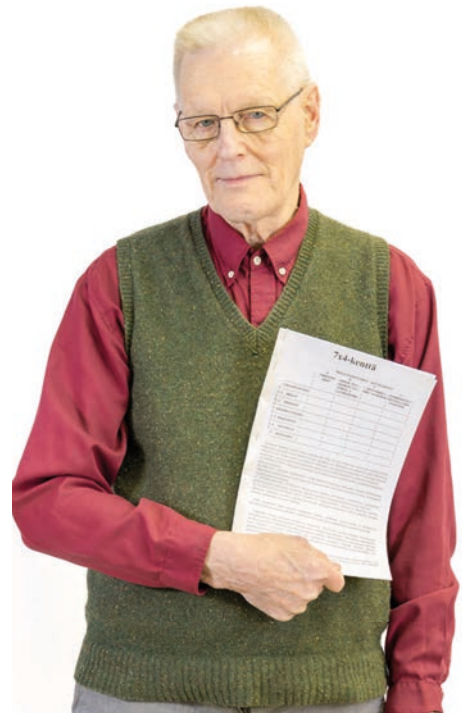
silön, oman viiteriymän tai
valtion tasolla. Kokonaishy-
vinvointi – kokonaisuuden
hyvinvointi – on jotain laajem-
paa. Sen mukaiseen ymmär-
rykseen meidän tulisi siirtyä,
mikäli haluamme turvata
elämän edellytykset tällä pla-
neetalla nyt ja vastakin – ja sa-
malla voida paremmin.

Ennakoiva mielenterveystyö rakentuu hyvinvoinnin kulmakiville

Juhani Heiska
Psykologian lisensiaatti, tietokirjailija

Kun ihminen voi huonosti ja alkaa käyttäytyä poikkeavalla tavalla, ei aina ole kyse sairaudesta tai mielenterveyden häiriöstä. Taustalla voi olla inhimillisiä syitä, joita voidaan yrittää poistaa tai lievittää, ja joissain tapauksissa niihin voi myös sopeutua. Ennakoivalla mielenterveystyöllä pyritään vahvistamaan hyvinvoinnin kannalta tärkeitä tukipilareita.

Ihminen voi menettää rakkaansa, tulla huijatuksi, väsyä niin, että käyttää viimeiset voimansa oman tilanteensa pahentamiseen. Tai hän voi nähdä harhakuvia, tehdä tuskissaan kavalluksen tai vaikka lähteä riehumaan kaduille.

Näissä kokemuksissa ja käyttäytymisissä on kyse henkisestä pahoinvoinnista, mielenterveyden häiriöstä tai sairaudesta ja negatiivisesti poikkeavasta käyttäytymisestä. Esimerkiksi rakkaan menetystä seuraa suru, joka ei ole sairaus, mutta joka aiheuttaa kokijalleen tuskaa.

Varhainen puuttuminen edellä kuvattuihin pahoihin oloihin ei kuitenkaan ole yksinkertaista. Esimerkiksi masennus- ja alkoholiongelmissa ei välttämättä haeta apua.

Syyt, joiden vuoksi edellä kuvattua tuskaa syntyy, jäsentyvät seitsemään pääluokkaan: 1) Yksinäisyydet 2) Opitut mallit 3) Stressitilanteet 4) Rangaistus-pettymys-elämykset 5) Menetykset 6) Välttely ja pakomahdollisuudet sekä 7) Elämän muutokset.

Syiden poistaminen ja niihin sopeutuminen

Ennakoivalla mielenterveystyöllä voidaan paitsi pyrkiä poistamaan psyykkistä pahoinvointia aiheuttavia syitä, myös auttaa sopeutumaan niihin. Esimerkiksi sopeutamalla tautiepidemian aiheuttamaan stressiin voidaan estää tilanteen paheneminen.

Kun miettii syitä omalle pahoinvoinnilleen, saattaa tehdä

loogisen virhepäätelmän. Esimerkiksi ihmissuhteet eivät ole syy pahoinvointiin, vaan niiden huono laatu. Panostaminen ihmissuhteisiin voi kuitenkin olla kulmakivi, jolle hyvinvointia rakennetaan. Muita hyvinvoinnin kulmakiviä ovat liikunta ja kehon kunto, päivittäinen toimeentulo sekä elämänkatsomus.

Elämänkatsomukseen liittyy elämän tarkoituksen, syyllisyyskysymysten ja kuoleman jälkeisen elämän pohtiminen. Nyky-Suomen soteratkaisuisa tämän kulmakiven asiat kuitenkin usein sivuutetaan. Myös sellaiset hyvinvointiin liittyvät käsitteet kuin sielu, ikuisuus, synty ja armo sopivat huonosti vallan, voiman ja rahan kieleen.

Händel – säveltäjä lasten ja vähäosaisten puolesta

Georg Friedrich Händel (1685–1759) ei koskaan perustanut omaa perhettä, mutta sydämessään hänellä oli tilaa monille. Hän ei ollut pelkästään säveltäjä ja muusikko, vaan myös vahvasti mukana sosiaalisessa työssä – erityisesti hylättyjen lasten hyväksi. Hän oli keskeinen vaikuttaja lontoolaisen löytölapsikodin toiminnassa - aivan kuten Aura Latvus Parikanniemen orpokodin toiminnassa.

Foundling Hospital oli vuonna 1739 perustettu hyväntekeväisyyslaitos, joka tarjosi kodin ja koulutuksen hylätyille lapsille. Händelistä tuli laitoksen ensimmäisiä merkittäviä tukijoita. Vuonna 1750 hän järjesti Messias-oratorionsa esityksen laitoksen uuden kappelin urkujen vihkiäisissä. Konsertti oli valtava menestys – niin taloudellisesti kuin henkisesti – ja se sai jatkoa vuosittaisina hyväntekeväisyysesityksinä.

Händel lahjoitti sairaalalle paitsi konserttien tuotot – joiden yhteissumma nousi noin 7000 puntaan eli nykyrahassa yli miljoonaan puntaan – myös alkuperäisen Messias-käsikirjoituksen. Hän sävelsi erityisesti laitosta varten teoksen Foundling Hospital Anthem, ja hänet kutsuttiin kunniatehtävään sairaalan hallintoneuvostoon.

Näiden tekosten seurauksena Händelistä tuli yksi aikansa tunnetuimmista hyväntekijöistä. Vuonna 1775 sairaala otti vastaan poikavauvan, joka nimettiin Frederick Hande-liksi kunnianosoituksena säveltäjälle.

Händelin toiminta loi perustan sille, miten musiikki voi toimia osana yhteiskunnallista vaikuttamista ja auttamistyötä – mallina monille muille säveltäjille ja laitoksille.

Pääsiäiskonsertit – musiikkia ja merkityksiä

Pääsiäisenä 2025 Oron Jyväkirkossa ja toisena pääsiäispäivänä Savonlinnan Tuomiokirkossa järjestetyt kamarimusiikkiesitykset toivat Händelin sävelten kirkkauden ja juhlavuuden osaksi pääsiäispyhien päätöstä. Esiintyjinä olivat sopraano **Vilja Riutamaa**, altto **Tiina Sinkkonen**, basso **Matti Turunen**, pianisti **Eric-Olof Söderström** ja viulisti **Elisa Solasaari**. Itse sain toimia lukijana.

Oron, Enonkosken ja Sulkan gospel-kuorot täydensivät esitystä, ja Halleluja-kuoron mahtavat sävelet kohosivat kirkkotilojen holveihin kuin rukous.

Kummassakin tilaisuudessa oli erittäin runsas osanotto, ja palaute oli sydämellistä ja kiitävää. Erityismaininnan ansaitsee Oronmyllyn ohjelmakoor-

dinaattori Tiina Sinkkonen, joka toimi myös konsertin alttona.

Aura Latvus – rakkauden ja huolenpidon perintö

Samalla tavalla kuin Händel, **Aura Latvus** omisti elämänsä vähäosaisille, erityisesti lapsille. Parikanniemen orpokoti sai alkunsa vuonna 1915 luovutetussa Karjalassa, kun Aura Latvus ja hänen veljensä **Väinö Hoikka** perustivat sen kodittomien ja huolenpitoa vailla olevien lasten tueksi kristillisessä hengessä.

Sotien jälkeen Parikanniemi siirtyi nykyiseen sijaintiinsa Mikkelin Ristiinaan, jossa se toimii edelleen Parikanniemisäätiön alaisuudessa jatkaen Aura Latvuksen elämäntyötä.

Yhteinen henki – auttamisen kutsumus

Vaikka Georg Friedrich Händel ja Aura Latvus elivät eri aikoina ja erilaisissa kulttuureissa, heidän elämäntyöstään löytyy yhteinen sydänääni: lasten ja vähäosaisten auttaminen. Musiikki ja kasvatusta yhdistyvät tässä hengessä – hoivana, lohtuna ja tulevaisuuden toivona.

Timo Huttula
Professori, tietokirjailija

Kenen armoilla?

Inkeri Tuunanen
Psykiatrinen erikoissairaanhoitaja ja
Raamatun opettaja

Raamattu laulaa meille armon laulua. Jumalan armo on elämämme ja ilomme lähde (Ps.103: 8–13). Mitä meiltä puuttuisi, jollei Jumala olisi puhunut? Hän loi maailman sanallaan, Jumalan puhe synnytti kaiken, teki kaaokseen järjestyksen. Jumalan puheesta sai ihminen alkunsa, ihmisestä tuli elävä sielu. Jumala ei vain tyytynyt luomaan maailmaa, vaan jatkoi kanssakäymistään sen kanssa. Luomiskertomuksessa meille kerrotaan, että alussa Jumala loi ihmisen, mieheksi ja naiseksi Hän heidät loi.

Täällä jokainen on oman onnensa seppä, mutta kaikki eivät löydä sepän pajaa. Puhutaan jo pahoinvointiyhteiskunnasta, jossa köyhät ja heikot sortuvat ja erakoituvat, jossa ollaan kyvyttömiä elämään pysyvissä ihmissuhteissa, jossa lapset siirtyvät liian nopeasti pikkukakkosesta isoon kolmoseen, jossa pelkäävät ihmiset taker-tuvat pakonomaisesti toiseen ihmiseen, pikkuryhmään, päih-teisiin, lääkkeisiin.

Olemme tässä elämässä monien painojen alla, mustelmat kertovat menneisyydestä, siitä missä on oltu, ei siitä minne ollaan menossa. Väsyminen, haavoittuminen ja särkyminen kuuluvat elämään. Elämä järjestää joskus kovia kursseja. Silloin on tärkeää, että on myös hetkiä, jolloin erä-maa kukkii.

Kenenkään elämä ei tule valmiiksi, mutta kesken-eräisinäkin saamme kasvaa us-kossa, toivossa ja rakkaudessa

Pakolaisuuteni päivät sinä merkitset muistiin. Kokoa kyynaleeni leiliisi, merkitse ne kirjaasi. (Ps 56:9).

Elämä on nyt

Armo ei ole neuvottelukysymys, vaan joudumme aina jonkun armoille. Luottaes-saan vain itseensä ja omaan menestykseensä ihminen ei tarvitse armoa. Tämän tiedostaminen on kivulias kasvu-prosessi. Etsimme armoa, kun kysymme elämän tarkoitusta tai joudumme kokemaan rajal-la olemista sairauden, syrjäy-tymisen tai monien luopu-misten takia. On luotettava joko itseensä tai armoon. Jumala

kuljettaa meitä armon saaneita usein raskaidenkin ahdistusten läpi, mutta on itse aina niissä mukana. Luterilainen teologia on ristin teologiaa, eli Jumala kätkeytyy kärsimyksen ja ristin alle meidän puolestamme.

Jumala lohduttakoon myös sinua, joka ”tunnet kaikki jäähyväisten lajit”, olet ehkä elämässäsi joutunut jättämään monet kipeät jäähyväiset ihmisille, terveydelle, työillesi, paikkakunnalle, rakkaillesi. Meidän jokaisen kodissa asuu Job. Tarvitsemme hyvän kosketusta arjessamme, samaan suuntaan kävelijöitä.

Kenelle kuulut?

Ilm. 2: 12–14 kertoo Bileamin ongelmasta, joka on hyvin ajankohtainen. Ihminen voi pitää Kristusta hyvänä, mutta samanaikaisesti olla kiinni

pakanauskonnoista. On siir-
rytty hengellisen kosmopoliit-
tisuuden aikaan, jossa fikset
ihmiset tunnustavat uskonsa
niin, että uskovat kaikkeen.
Uskonpuhdistuksen aikana
asetettiin kuitenkin rajat: on
valittava, ketä haluaa tässä
elämässä palvella. Nyt elämme
ajassa, jossa ei enää nähdä,
mikä ero on kristinuskolla ja
esimerkiksi idän mystiikalla.

Uskontunnustus, ”Herra si-
nun Jumalasi on yksi”, merkit-
see henkilökohtaista suhdetta
Kristukseen. Tarvitsemme
kotiinpaluun Isän luokse, hän
antaa mielenrauhan. Anteek-
siantamus ja laupeus lahjoite-
taan syntisille.

Elämän leipä Kristus antaa
ikuisen elämän. Ehtoollinen
on armonateria, jolle kaikki
olemme kutsuttuja. Ilmes-

tyskirja on Jeesuksen antama
eväspaketti tämän elämän
näлкиintymisvaiheita varten.
Siitä voimme lukea, miten
Jumala on ajatellut kaiken
päättävän siunaukseen ”he
saivat viimein toisensa”. Hän
vie omansa taivaaseen.

Eräänä päivänä Öljymäelle
saapuu kirkastettu juutalainen,
Kristus, Herra.

Elämän leipä Kristus antaa ikuisen elämän. Ehtoollinen on armonateria, jolle kaikki olemme kutsuttuja.

Meiju on lukenut paljon kirjoja lapsilleen ja lapsenlapsilleen, niin kuin hänelle itselleenkin on luettu. Itse hän oppi kirjoittamaan jo ennen kuin lukemaan.

Kustannustoimittaja Meiju Bonsdorff:

LÖYSIN OMAN PALVELUTEHTÄVÄNI

Teksti Meiju Bonsdorff

pohjautuu Teuvo V. Riikosen tekemään haastatteluun Radio Deitä varten syksyllä 2025

Kuvat Mona Helén ja Jukka Bonsdorff

Meiju Bonsdorff kutsuu itseään työkeläiseksi, mikä tarkoittaa, että hän työskentelee edelleen, vaikka on jo eläkkeellä. Hänen elämäntyönsä on ollut toimia kirjadoulana eli auttaa kirjailijoita kirjojen synnyttämisessä. Tässä hän kertoo omasta tiestään kristillisten kirjojen kustannustoimittajaksi.

Aitini luki paljon, alleviivaten ja marginaaleihin kirjoittaen. Raamatunkin hän luki moneen kertaan. Hänen kotonaan sitä ei ollut luettu, mutta hän oli lapsena kuullut jonkun sanovan: "Moni on löytänyt Raamatusta rauhan." Se oli jäänyt hänen mieleensä, ja myöhemmässä elämänvaiheessa se sai hänetkin tarttumaan Raamattuun. .

Äiti luki myös minulle paljon, ja niitä samoja klassikkoja olen lukenut kahdelle omalle lapselle sekä kolmelle lastenlapselle.

Itse opin lukemaan vasta koulussa, mutta jo sitä ennen olin oppinut kirjoittamaan. Lapuissa, joita sujautin oven alta vanhemmilleni, oli joko lahjatoiveita, anteeksipyyntöjä tai selityksiä sattuneille vahingoille. Kirjoittaminen tuntui luontevalta tavalta ilmaista vaikeitakin asioita.

Kääntymiskokemus nelosen ratikassa

Nuoruudessani olin kiinnostunut enemmän itämaisista uskonnoista kuin kristinuskosta, Rippikouluakaan en käynyt ennen kuin aikuisena.

Ensimmäiselle joogakurssille osallistuin jo 60-luvun lopulla ja seitsemänkymmentäluvun alussa menin mukaan Ananda Marga -liikkeeseen, jonka taustalla vaikutti hindulaisuus. Kuvittelin, että tantrajooga ja meditointi olivat tulleet elämäni pysyvästi, mutta toisin kävi.

Eräänä päivänä minulle kirjastui Jeesuksen ainutlaatuisuus Jumalan ainoana poikana. Se tapahtui ollessani yksin nelosen raitiovaunussa, kun mieleeni nousi yllättäen jae Johannes 3:16, jonka olin oppinut vuosia aiemmin tyttökouluhossa. Se oli hyvin voimakas ja vaikuttava kokemus, josta tuli käännekohta.

Elämänrikkautta kirjoista

Raitiovaunukokemusta seurasi syvempi tutustuminen kristinuskon sanomaan, toisiin uskoviin ja myös kristilliseen kirjallisuuteen.

Ylioppilaskirjoitusten jälkeen olin töissä kristillisessä kirjakaupassa, **Kalle Melanderin** Kirjakeitaassa Eerikinkadulla, sekä Lähetysnuorten keskuksessa Linnunlaulussa Töölönlahdella, **Daniel Nylundin** kirjaston kortistojana. Ensimmäisellä palkallani ostin **Aape-li Saarisalon** Raamatun sanakirjan.

Muistan, kun yritin lukea kiiinalaisen **Whachman Neen** kirjaa *Elämän rikkaus Kristuksessa* ja soveltaa sitä omaan elämäni. Luin myös ruotsalaisen **Ylva Eggehornin** runokirjoja *Pannaanko tasan ja Maan kamaralla*. Päivittäisenä hartauskirjana minulla oli **Oswald Chamberlain** Parhaani Hänelle. >>>

Tuon kesän jälkeen tieni vei Lähetyksen opetuslapseskouluun Kustaviin, minkä jälkeen lähdin ensin Tukholmaan, sitten Tanskaan ja lopulta Itävaltaan YWAM:n (Youth With a Mission) toimintaan. Oma paikka ja kutsumus ei kuitenkaan löytynyt evankelioinnista, ja niin palasin takaisin Suomeen.

Teologisen kautta kristilliselle kustannuslalle

Sattuman kautta pääsin töihin isoon kustantamoon projektitoimittajaksi. Se merkitsi tutustumista kustannusalaan urheilua, lääketiedettä ja tekniikkaa käsittelevien suurteosten parissa. Vaikka työ itsessään oli kiinnostavaa ja kehittävä, jätin paikkani ja lähdin opiskelemaan teologiaa Helsingin yliopistoon.

Itävallasta palattuani olin avioitunut, ja opiskelujen välillä meille syntyi esikoinen. Äitiysloman jälkeen palasin vielä joksikin aikaa opintojen pariin, mutta sitten tempauduin töihin kristilliseen kustantamoon Kirjapajaan tiedottajaksi. Myöhemmin toimenkuva laajeni kustannustoimittajan työhön. Tunsin löytäneeni oman palvelutehtäväni.

Vaikka työnantajat vaihtuivat parikin kertaa, tehtävät pysyivät samoina. Vuodesta 2012 olen työskennellyt yrittäjänä useille eri toimeksiantajille.

Vaikka opiskelut jäivät aikanaan kesken, jossain mielessä ne eivät ole päättyneet vielä, sillä olen saanut toimittaa monia teologisia opuksia aina näihin päiviin asti.

Työn suola on ollut se, että olen saanut tutustua moniin mielenkiintoisiin kirjailijoihin ja tehdä yhteistyötä heidän sekä taitavien graafikoiden ja kollegoiden kanssa.

Parikanniemen ystäväksi

Vaikka kustantajat ovat vaihtuneet, monien kirjailijoiden kanssa vuosia sitten alkanut yhteistyö jatkuu yhä. Yksi heistä on **Teuvo V. Riikonen**, jonka kirja *Isäni miksi ilmestyi* Kirjapajan kustantamana 1996. Yhteistyömme on jatkunut näihin päiviin asti, kun sain olla toimittamassa myös hänen uusimman kirjansa *Pahojen paikkojen papit* (Väyläkirjat, 2025).

Yhteistyö poiki myös sen, että vuodesta 2017 olen toimit-
tanut ja taittanut tätä Parikanniemen Kontti -lehteä sekä kustannustoimittanut monia Parikanniemen Ystävät ry:n kirjoja. Uusimpana niistä **Pirjo Kotamäen** runoteoksen *Kyyhkysen sydän sykkii tässä*, joka on jatkoa hänen **Helena Konttisesta** kirjoittamalleen kirjalle *Paratiisin marjat, linnunmunan kokoiset*

Sydäntä lämmittävää luettavaa

On mahdollista antaa tarkkaa määritelmää siitä, mikä on kristillinen kirja. Sehän voi olla tieto-, hartaus- tai runokirja, elämäntaitoteos tai vaikka elämäkertä. Henkilökohtaisesti olen kuitenkin kokenut, että jos

kirja koskettaa sydäntäni, käy kuin opetuslapsille Emmauksen tiellä. Hehän sanoivat toisilleen: *"Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän selitti meille kirjoitukset?"*

Kun lukee hyvää hengellistä kirjaa, kuuluu se mihin genreen tahansa, voi tuntea sydämen lämpenevän ja ehkä myös kirjoitusten avautuvan jollain uudella tavalla. Näin kävi esimerkiksi lukiessani **Anna-Maija Raittilan** kirjaa *Kuuntelen kanssasi, Maria* vuodelta 1995 (Kirjapaja). Siinä hän kertoo kolmesta eurooppalaisesta naimystikosta ja siitä, mitä oli heiltä oppinut.

Vuoden kristilliset kirjat

90-luvulla toimin Kristilliset kustantajat ry:n sihteerinä neljän vuoden ajan. Vuonna 2015 olin myös mukana Vuoden kristillinen kirja -kilpailun esiraadissa.

Sinä vuonna voittajaksi valittiin **Jukka Sariolan** *Ystäväni Seija – Kutsumuksena Afganistan* (Uusi Tie). Valinnan teki **Jutta Urpilainen**. Kirja olisi ollut myös oma valintani.

Tänä vuonna yksi Vuoden kristillinen kirja -kilpailun ehdokas oli **Esko Miettisen** kirja *Suomalainen pyhiinvaellus*

Metsässä samoilu ja luontokuvaaminen tarjoavat hyvää vastapainoa työkseen lukevalle. Siellä voi myös kuunnella äänikirjoja.

(Väyläkirjat 2025). Myös siinä sain olla kustannustoimitajana. Käsikirjoituksen lukeminen oli poikkeuksellisen innostavaa. Kirjassa Miettinen tekee seitsemän matkaa eri puolille Suomea ja tutustuu yli 40 hengellisesti merkittävään kohteeseen, joista yksi oli Saaren kirkon Orpokotijuhlat. Useisiin kohteisiin myös minulla oli jokin henkilökohtainen suhde. Toivon, että mahdollisimman moni suomalainen tutustuu kirjaan, jonka omaperäinen, syvälinen kerronta vie perimäisten kysymysten äärelle.

Muuttuvat lukutottumukset

Koska luen työkseni vielä julkaisemattomia tekstejä, äänikirjojen kuuntelu on sille sopivaa vastapainoa. Etupäässä kuuntelen nykyromaaneja auttoa ajaessa ja metsissä vaeltaessani. Seuraavaksi ajattelin tutustua Vuoden kristillinen kirja -kilpailun tämän vuoden voittajaan, **Lari Launosen** *Poikani, elä vielä ensi talvi. Lyhyen elämän filosofia* (Otava, 2024).

Äänikirjojen kuuntelun voimakas kasvu on käsitykseni mukaan vaikuttanut jopa kirjojen sisältöön. Perinteiset tietokirjat eivät välttämättä toimi äänikirjoina yhtä hyvin kuin kertomakirjallisuus, mikä on synnyttänyt uuden, tarinallisen tietokirjallisuuden tyylilajin.

Tarinoiden kertominen ja kuuntelu on vanhaa kulttuuria ajalta ennen kirjapainotekniikkaa ja lukutaidon yleistymistä. Lukemista ja kuuntelua ei siis kannata asettaa vastakkain.

On tietysti toivottavaa, että myös painettu sana pitää pintansa. Mutta jolla on korvat, se kuunnelkoon, ja joka mieluummin ahmii tekstiä silmillään, tehköön niin. Molemmat tarjoavat hengen ravintoa nälkäiselle sielulle.

Sisäinen rauha tuo hyvinvointia

Ilahduin tämän lehden teemasta. Olen ollut pitkään kiinnostunut hyvinvoinnista. Lukenut ja opiskellut aiheita, ajatellut ja kirjoittanut. Olen puhunut hyvinvoinnista seurakuntien naistenpäivillä, vertaistukihenkilöiden koulutuksissa, kansalaisopistojen kursseilla ja retriiteissä.

Vuosien varrella olen alkanut nähdä hyvinvoinnin laajemmin ja syvemmin. Alkuun kiinnostukseni kohdistui terveelliseen ruokaan. Siitä se laajeni liikuntaan, myöhemmin mukaan tulivat lepo ja uni. Aloin nähdä hyvinvoinnin fyysisenä, psyykkisenä, sosiaalisena ja hengellisenä kokonaisuutena.

Kukaan ei ole täysin terve ja hyvinvoiva. Olemme kaikessa keskeneräisiä ja puutteellisia, vasta matkalla. Kun yksi ongelma on selätetty, toinen kolkuttelee ovella. Kaikki sairaudet eivät parane. Hyvinvointi on enemmän ihmisen oma sisäinen kokemus kuin ulkoisilla kriteereillä mitattavissa.

Hyvinvoiva on ihminen, joka on sinut itsensä kanssa. Sopuossuinnussa muiden ihmisten, luonnon ja Luojan kanssa. Joka kykenee kääntämään katseen omasta itsestään muihin, kokemaan myötätuntoa, auttamaan ja rukoilemaan toisten puolesta.

Hyvinvointia vähentävät mukana raahatut taakat: riippuvuudet, katkeruus, syyllisyys ja traumat. Mitä sinnikämpään yritämme painaa taakkoja pois mielestä, sitä enemmän ne pääsevät nakertamaan hyvää oloa. Kyky itserefleksioon, tunteiden tunnistamiseen ja asioiden käsittelyyn on hyväksi.

Usein auttaa puhuminen jonkun luotettavan henkilön kanssa. Rukouksessa taakat voi jättää hänelle, joka jaksaa ne kantaa, loputtoman myötätuntoiselle ja rakastavalle Vapahtajalle.

Parikanniemen uusi lastentalo harjakorkeudessaan

Uuden Lastentalon rakentaminen Parikanniemeen on hyvässä vauhdissa. Heinäkuun alussa alkaneet työt ovat edistyneet niin, että harjannostajaiset pidetään joulukuun toisella viikolla.

Tilaaja, valvoja ja rakennuttajan eri edustajat pitävät säännöllisesti työmaakokouksia, joissa ajankohtaiset asiat käydään läpi. Tällä aukeamalla on kuvat ja lyhyet esittelyt talon rakentamisesta vastaavista henkilöistä.

Marraskuussa nostamme pankin luottolupaukseen liittyvän lainan. Tavoitteena on, että lainasumma jäisi lopulta pieneksi.

Kiitos kaikille, jotka olette mukana yhteisessä hankkeessa. Tarvitsemme edelleen tukea ja erityisesti nyt, kun tämä iso lastentalohanke on vireillä. Tavoitteena on, että uusi talo otetaan käyttöön toukokuun alussa 2026. (TVR)

Uusi lastentalo on tarkoitus saada valmiiksi keväällä 2026.

Arkkittehti suunnittelee rakennuksen fyysisen ulkomuodon ja tilat ja toimii usein myös pääsuunnittelijana vastaten siitä, että muiden suunnittelualojen suunnitelmat muodostava kokonaisuuden. Hän tarvitsee aina avukseen joukon muita rakennusalan suunnittelijoita ja osajia. Näitä ovat:

- Rakennesuunnittelija, joka suunnittelee ja mitoittaa kantavat rakenneosat ja liittymät
- GEO-suunnittelija, joka kartoittaa alueen, selvittää maaperä kantavuuden ja suunnittelee aluerakenteet ja maaperän rakennekerrokset ja alueiden pinnantasauksen
- LVI-suunnittelija, joka suunnittelee ilmanvaihto-, lämmitys-, vesi- ja viemärijärjestelmät sekä usein myös rakennukseen liittyvän automaation
- Sähkösuunnittelija, joka suunnittelee sähköjärjestelmät, valaistuksen, valvonta- ja kamera- yms. sähköiset järjestelmät. Parikanniemen hankkeessa on ollut mukana edellä mainitut suunnittelijat.

Heikki Kirjalainen
arkkitehti
Arkkittehtitoimisto
Heikki Kirjalainen Oy

Rakennuttamiseen kuuluu suunnittelijoiden kilpailutus sekä suunnittelun ohjaus, urakoitsijoiden kilpailutus, valinta yhdessä tilaajan kanssa sekä urakkasopimusten teko. Valvontatehtäviin kuuluu urakoitsijoiden työsuoritusten valvonta, että ne vastaa suunnitelmia sekä tehtyjä sopimuksia. Työsuoritusten pitää vastata myös rakentamisen määräyksissä sekä sopimusasiakirjoissa määritellyjä laadullisia tavoitteita.

Ismo Honkapuro
rakennusmestari
HonkaPro Oy

Vastuullani on rakennushankkeen kokonaisvaltainen johtaminen, laadunvalvonta ja aikataulutus. Toimin viranomaisyhteisissä päävastuullisena ja vastaan työmaan turvallisuudesta. Hoidan rakennustöihin liittyvät työmaan materiaalien/tarvikkeiden ja aliurakoitsijoiden hankinnat.

Mika Majava,
vastaava työnjohtaja
Keveka Rakennus Oy

Teen työmaalla rakennustöitä laidasta laitaan. Olen ollut pystyttämässä rakennuksen runkoa, tekemässä vesikattoa ja eristämässä, sekä raudoittamassa lattiaa. Seuraavaksi aloitan tekemään yläpohjan eristystä, ulkoseinien eristystä ja levytystä, sekä väliseinätöitä.

Valteri Immonen,
rakennusammattimies
Keveka Rakennus Oy

Hoidan työmaalla mittaukset maanrakennustöistä väliseiniin asti ja toimin nokkamiehenä. Olen työstänyt ja mitoittanut työmaan haastavat liimapuupilareiden- ja palkkien liitokset. Työnkuvaani on kuulunut myös rakennuksen perustuksien ja rungon rakentaminen.

Joni Hartikainen,
mittamies
Keveka Rakennus Oy

Lastentalossa SE Sähkö Oy toimittaa kaikille järjestelmille niiden tarvitsemat kaapelit ja sähkön sekä kytkee ne toimintakuntoon (pistorasiat, valaistus, palo- ja turva-, ATK-, LVI- ja keittölaitteet, antenni) ja vastaa siitä, että asennetut järjestelmät toimivat turvallisesti ja ne ovat määräysten mukaisesti tarkastettu ja dokumentoitu.

Tuomas Hynönen
sähkötöiden johtaja
SE Sähkö Oy

Iivantiiran seurakuntataloyhdistyksen puheenjohtaja Unto Heikkinen:

”Evankeliumin kuuleminen antoi elävän toivon”

Iivantiiran seurakuntataloyhdistys tekee yhteistyötä Kuhmon seurakunnan kanssa sekä järjestää hengellisiä tilaisuuksia. Yhdistyksen puheenjohtaja Unto Heikkinen on kotoisin Kuhmosta ja asunut siellä melkein koko elämänsä. Hän asuu kotitalallaan vaimonsa Marjatan kanssa. Vaimo onnistui aikanaan houkuttelemaan Unton Orpokotijuhlille.

– Nuorena olin rakennusalalla kirvesmiehenä noin viisi vuotta, minkä jälkeen siirryin maanviljelijäksi kotitalalleni, jossa ammatissa olin eläkeikään asti. Eläkeläisenä hoidan metsiä, teen talvisin lumitöitä kotikylällä, hoidan muutamia luottamustoimia, kalastelen, pyöräilen ja hiihtelen talvisin, kertoo Unto Heikkinen elämästään.

Jeesus pehmitti sydämen

Unto meni naimisiin Marjatan kanssa keväällä 2014, ja vaimo houkutteli hänet lähtemään Saa-
ren orpokotijuhlille.

– Lupasin lähteä, jos ei tule esteitä, eikä niitä tullut, Unto muistelee.

– Menimme juhlille saman vuoden elokuussa. Istuttiin orpokotijuhlilla koko viikonloppu kuuntelemassa ahkerasti Jumalan Sanaa, se Sana puhutteli minua, se kosketti minua. Kyyneleet silmissä istuin ja tajusin oman tilani, laki osoitti minun syyllisyyteni, ja evankeliumin armon kuuleminen antoi minulle elävän toivon. Sanan kuuleminen teki minut nöyräksi, Jeesus pehmitti minun ko-

Parikanniemen joulutervehdys 2025

Parikanniemen työ liittyy merkittävällä tavalla joulun sanomaan. Joulukertomuksessa perhe löytää Betlehemin tallista suojan syntyvälle lapselle. Samaan pyrimme mekin, tarjoamaan lapselle turvallisen kodin ja kenelle tahansa hengellisen kodin, paikan Jumalan lasten yhteydessä.

Lämmin kiitos yhteistyöstä kaikille teille, jotka olette olleet eri tavoin mukana työssämme kuluneen vuoden aikana. Toivotamme kaikille armonrikasta ja levollista Vapahtajamme syntymäjuhlaa sekä rauhallista ja turvallista uutta vuotta 2026.

*Jumalaansa, auttajaansa,
seimeen äiti kapalo.
Tällaisille syntisille
koitti siinä aamunkoi.
Siitä sulle, siitä mulle
joulu taaskin sanan toi.*

Virsi 28:5 Wilhelmi Malmivaara 1898.

Virsikirjaan 1938

Parikanniemessä adventin alkaessa

Kimmo Jaatila, Parikanniemen Ystävät ry:n hallituksen pj.
Markku Liukkonen, Parikanniemisäätien hallituksen pj.
Matti Pasanen, Parikanniemen lastenkodin johtaja
Teuvo V. Riikonen, Parikanniemisäätien toiminnanjohtaja

van sydämeni. Hän koputti sitten sydämeni ovelle, raotin hieman ovea Jeesukselle, ja hyvin huomamattomasti Hän tuli sisälle elämään, niin etten aluksi oikein ymmärtänyt, mistä oli kysymys. Kotimatalla huomasin olevani jotenkin muuttunut mies, oli hyvä ja kevyt olo.

Pään usko vaihtui elävään uskoon

– Sitten aloin pikkuhiljaa ymmärtää, että minulle oli annettu lahjana usko, olin uudestisyntynyt mies, ja siitä alkoi hidas kasvamisen uskossa taivastiellä. Pään usko vaihtui elävään sydämen uskoon päästäessäni Jeesuksen elämään, Unto toteaa.

Siitä alkaen Oropokotijuhlat ovat olleet Untolle ja hänen vaimolleen tärkeät juhlat.

– Sieltä alkoi minun Jeesuksen seuraamiseni. Ne ovat sisällöltään monipuoliset juhlat, joissa on pidetty kiinni Raamatun mukaisesta julistuksesta ja hienojen virsien veisuusta. Siellä on saanut tavata samanhenkisiä ihmisiä ja saanut nauttia loppukesän hengellisistä juhlista iloisten ihmisten seurassa.

Teksti Petri Tiusanen

22. MARRASKUUTA

Dan. 9:17-19

Daniel tunsi tuskaa pakkosiirtolaisuudessa olevan kansansa tähden, ja siksi hänen rukouksensa olivat intensiivisiä, sydämen kyllyydestä nousseita nöyriä rukouksia, joissa hän vetosi Jumalaan: "Kuule, avaa silmäsi ja katso, kallista korvasi, kuule."

Danielin Jumala on meidän Jumalamme. Hän, joka on luonut korvan, kuulee huutomme – eikä vain sitä, vaan pienimmänkin kuiskauksen tai huokauksen. Hän, joka on luonut silmän ja antanut meille näkökykymme, sekä katsoo että näkee. Jumala kuulee pienimmätkin sydämen huokaukset, ne aivan äänettömätkin.

Oma sisimpämme tarvitsee joskus sitä, että voimme huutaa hätäämme Jumalan puoleen. Danielkin oli syvässä tunnekuohussa. Uskollisuudessaan Jumala myös vastaa rukouksiin. Erkki Leminen kirjoitti Hoitakaa sydäntänne -kirjassaan: "Kristityllä on toisenlaiset silmät, uskon silmät. Kristityt luovat katseensa iankaikisiin, ei pelkästään nykyisyyteen. Uusin silmin he katsovat myös Vapahtajaansa."

Jumala on aina uskollinen, ja hänen suureen armoonsa me saamme luottaa tänäänkin.

Pirkko Säilä, toiminnanjohtaja emerita, Hämeenlinna.

**Kirjasta LUOJA MEITÄ KANTAA,
toimittaneet Kimmo Jaatila ja Teuvo V. Riikonen,
Parikanniemen Ystävät ry 2024**

Koivulan uusi vastaava ohjaaja Marco van den Belt:

"Lasten tarpeisiin pyritään vastaamaan parhaalla mahdollisella tavalla"

Teksti Tiina Dyster ja Eveliina Heikkinen
Kuva Jenna von Müller

Marco van den Belt muutti Suomeen Hollannista 1993 vaimon perässä. Hän oli valmistunut sairaanhoitajaksi (AMK) Alankomaissa 1991. Hän on 57-vuotias, ja hänen perheeseensä kuuluu vaimo Leena, viisi tytärtä, koira ja kaksi kissaa. Neljä tyttöä asuu jo omillaan, ja kuopus on 17-vuotias lukiolainen.

Milloin ja miten sait ensi kertaa kuulla Parikanniemestä?

- Sain tietää Parikanniemestä vaimoni ja ystäväpiirini kautta. Myös Matka Betlehemiin on ollut jo monena jouluna vakio-ohjelma perheessämme.

Mitä teit työksesi ennen Parikanniemeä?

- Viimeiset 16 vuotta olen ollut teknisenä asiantuntijana ja edustajana amerikkalaisessa terveydenhoitoalan yrityksessä nimeltä Abbott, joka valmistaa muun muassa sydämentahdistimia, ja olen ollut myös erilaisissa johtotehtävissä. Lisäksi olen työskennellyt sairaanhoitajana psykiatrisella osastolla, sydänosastolla sekä teho-osastolla.

Mikä sai sinut hakemaan sairaanhoitajan virkaa Koivulassa?

- Olin miettinyt jo pidempään, että halusin tehdä merkityksellisempää työtä. Halusin tehdä jotain, joka vastaisi paremmin kristillisiä arvojani, joihin kuuluvat lähimmäisenrakkaus ja halu auttaa heikossa asemassa olevia.

Miltä työ on tuntunut, ja onko se ollut sellaista kuin oletit sen olevan, vai onko jokin asia tullut yllätyksenä?

- Työ on vaikuttanut hyvältä, ja se on vastannut odotuksiani. Olen kiinnittänyt huomiota siihen, että lapsilla on paljon erityistarpeita, mikä on ollut jollain tavalla yllätys. Lasten elämä on ollut aikamoista myllerrystä, ja heidän tarpeisiinsa yritetään vastata mahdollisimman hyvin.

On ollut hienoa nähdä, kuinka vahva yhteisö Parikanniemessä on. Lastenkodilla on

hieno ja pitkä historia, sen aistii monella tavalla.

Mikä työssä on ollut parasta?

- Koivulan tiimi on ottanut minut hyvin vastaan. Siellä on hyvä ilmapiiri ja tekemisen meininki. Kaikki kantavat yhteisen kortensa kehoon.

Parasta on myös, kun voi tulla pyörällä tai juoksemalla töihin.

Miten saat ajatukset pois töistä vapaa-ajalla?

- Viettämällä aikaa perheen ja ystävien kanssa, kotiaskeleita tehden ja harrastamalla liikuntaa.

Tervetuloa tilaisuuksiin!

Marras-joulukuu

25.11. KERIMÄKI klo 13:00
Ystäväseurat Seija ja Esko
Kososella Tihviintie 71, Ohlis
30.11. JOUTSENO klo 18:00
Sanan ja rukouksen ilta kirkossa, mukana Teuvo V. Riikonen, Sonja Muje ja Saara Takala
1.12. HAMINA klo 12:30
Ystäväseurat Herrankukkarossa, Riikonen
1.12. LAPPEENRANTA klo 17:00
Ystäväseurat Lappeen seurakuntatalossa, Kirkkokatu 10, hissillä 5. kerros, Riikonen
2.12. LAPPEENRANTA klo 13:00
Miesten tapaaminen ja päiväkahvit Kirkonkulmassa, Tiusanen
7.12. MÄNTYHARJU klo 10:00
Kirkkopyhä, messu ja seurat, Tiusanen
11.12. KITEE klo 13:00
Ystäväseurat, Kostamo
12.-13.12. RISTIINA
Matka Betlehemiin -jouluvaellus Parikanniemen lastenkodin maastossa. Perjantaina klo 17-20 ja lauantaina klo 16-19
21.12. MIKKELI klo 10:00
Kirkkopyhä Pitäjän kirkossa, päivätilaisuus kirkonmäen seurakuntatalossa, Tiusanen
24.12. RISTIINA klo 14:00
Aattohartaus Parikanniemen riihikirkossa

Tammikuu 2026

1.1. PARIKKALA klo 10:00
Messu siunauskappelissa, seurakuntatalossa, Tiusanen
6.1. VALKEALA klo 10:00
Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen
8.1. KITEE klo 13:00
Ystäväseurat Olkontien koustilassa, Kostamo, Vaittinen
9.1. LIPERI klo 13:00
Parikanniemen seurakuntatalossa, Tiusanen
12.1. HAMINA klo 12:00
Ystäväseurat Simeon salissa, Pikkuymyräkatu 34, Tiusanen
12.1. LAPPEENRANTA klo 17:00
Ystäväseurat Lappeen seurakuntatalossa, Kirkkokatu 10, hissillä 5. kerros, Tiusanen
17.-18.1. KUHMO
Parikanniemi-päivät Kuhmon seurakunnassa. La 17.1. klo 13 Raamatun opetus: Missä Jumala puhuu, ja seurakuntatalossa, su 18.1. klo 10 kirkkopyhä Kuhmon kirkossa, Riikonen
18.1. RAUTAVAARA klo 10:00
Kirkkopyhä ja seurat, Vaittinen, Tiusanen
25.1. JOENSUU klo 10:00
Kirkkopyhä Pielisensuon kirkossa, Tiusanen
25.1. VANTAA klo 10:00
Kirkkopyhä Korson kirkossa, Riikonen

27.1. KERIMÄKI klo 13:00
Ystäväseurat Marja Rautaisella, Toroppalantie 88, Tiusanen

Helmikuu

8.2. KANGASNIEMI klo 10:00
Kirkkopyhä ja seurat, Tiusanen
8.2. LEMI klo 10:00
Kirkkopyhä ja seurakirkossa, Jyrkämä
9.2. HAMINA klo 12:00
Ystäväseurat Simeon salissa, Pikkuymyräkatu 34, Maaranen
9.2. LAPPEENRANTA klo 17:00
Ystäväseurat Lappeen seurakuntatalossa, Kirkkokatu 10, hissillä 5. kerros, Maaranen
12.2. KITEE klo 13:00
Ystäväseurat Olkontien koustilassa, Kostamo, Riikonen
13.2. JOENSUU klo 18:00
Seurat Pielisensuon kirkon alalissa, Riikonen
15.-17.2.2026
Raamattu- ja yhteispäivät Parikkalan seurakunnan alueella, kts. kirkolliset
21.2. SUOMUSSALMI klo 15:00
Seurat Vuokin kirkossa, Tiusanen
22.2. SUOMUSSALMI klo 10:00
Kirkkopyhä ja seurakirkossa, Tiusanen
22.2. ESPOO klo 11:00
Kirkkopyhä Espoonlahden kirkossa, Riikonen

Matka Betlehemiin -jouluvaellus

Parikanniemen lastenkodin maisemissa

Perjantaina 12.12.2025 klo 17.00–20.00

Lauantaina 13.12.2025 klo 16.00–19.00

Vaellus alkaa Riihikirkossa ja ryhmien kierroksen jälkeen päättyy Parikanniemen tuvassa.

Varaudu pieneen odotukseen ja pukeudu sään mukaan.

Isojen ryhmien ilmoitukset toimisto@parikanniemi.fi ja +358400744061

Tervetuloa Matkalle Betlehemiin!

Osoite: Parikanniementie 130, 52320, Vitsiälä. Ristiina. Mikkeli.

Järjestää: Parikanniemen Ystävät ry ja Parikanniemisäätiö

Terveisiä Helsingin kirjamesseilta

Parikanniemen Ystävät ry oli neljännen kerran mukana Helsingin kirjamesseilla Kristillisten kustantajien yhteisosastolla. Kaikkiaan kirjamesseilla oli neljän päivän aikana yli 100 000 kävijää.

Teksti MB

Vuoden kristillinen kirja -kilpailun voittaja julkistettiin Helsingin kirjamesseilla sunnuntaina 26.11. Voittaja oli **Lari Launonen** teoksellaan *Poikani, elä vielä ensi talvi – lyhyen elämän filosofia* (Otava 2024). Kirjan valitsi tänä vuonna toimittaja **Anna-Stina Nykänen**. Yleisöäänestyksen voitti **Arto Hankilanojan** teos *Ex-Criminals. Oikeuden edessä* (Aikamedia, 2025).

Voittajia haastateltiin Kristilliset kustantajat ry:n osastolla heti julkistamisen jälkeen. Kuvassa vasemmalta Lari Launonen, Arto Hankilanoja, Anna-Stina Nykänen ja Radio Dein toimittaja Mikael Juntunen.

Voittajan valitsi Anna-Stina Nykänen.

Pirjo Kotamäki Radio Dein haastattelussa.

Viime vuoden voittajan uusi kirja

Pirjo Kotamäen uusi runokirja **Kyyhkysen sydän sykkii tässä** (Parikanniemen Ystävät ry, 2025) julkaistiin Helsingin kirjamesseilla. Kirja käsittelee **Helena Konttisen** elämää ja orpokodin syntyvaiheita. Kirja on jatkoa vuonna 2022 ilmestyneelle Kotamäen kirjalle *Paratiisin marjat, linnunmunan kokoiset*.

Vuosi sitten Pirjo Kotamäen runokirja **Paavo Ruotsalaisesta Petäjäistä leipää, taivaallista hunajaa** oli Vuoden kristillinen kirja -kilpailun voittaja.

Sisko Latvus Radio Dein haastattelussa.

Sisko Latvuksella uukuniemeläiset juuret

Parikanniemen työn hyvin tunteva kirjailija **Sisko Latvus** kertoi omista uukuniemeläisistä juuristaan ja kirjailijan urasta, johon on kuulunut mm. kirja **Erkki Lemisestä** sekä osallistuminen Parikanniemen hartauskirjan *Luoja meitä kantaa* kirjoittamiseen.

Sisko Latvuksen viimeisin kirja, pienoisromaani *Rudolfin näköinen poika* (WSOY, 2025) kertoo oman suvun vaietusta historiasta ja "Jasperista, jota suvun murhamysteeri ei jätä rauhaan". Onnittelemme uudesta kirjasta!

Toiminnanjohtajan uutuus herätti kiinnostusta

Toiminnanjohtaja **Teuvo V. Riikosen** uusi kirja *Pahojen paikkojen papit* (Väyläkirjat, 2025) kertoo rauhanturvaaja- ja kriisinhallintajoukoissa olleiden kokemuksia. Kirja on saanut jo paljon julkisuutta ja oli esillä myös kirjamesseilla. Professori, tietokirjailija **Timo Tossavainen** haastatteli Riikosta Suomenlinna salissa, jossa oli paikalla noin sata ihmistä.

Kirjaa voi tilata myös Parikanniemen kirjamyynnin kautta hintaan 25 €, jolloin 10 euroa kirjan hinnasta menee Parikanniemen työlle.

Timo Tossavainen haastatteli Pahojen paikkojen pappia.

Kirjoja, joiden sanoma kantaa

Aira Kuvaja

PYHÄN PILKAHDUKSIA Merkintöjä kirjapäiväkirjastani 2022

Kirjapäiväkirja on ylistyslaulu kirjoille, lukemiselle ja tavalliselle arjelle. Lukeminen on aina ollut tärkeä osa Aira Kuvajan elämää. Lukiessaan hän alleviivaa ja tekee muistiinpanoja, pohtii kirjojen sanomaa ja keskustelee kirjailijoiden kanssa. Samalla, kun hän tekee huomioita kirjoista, hän kirjaa omia ajatuksiaan. Kirja sisältää myös kuvauksia kirjoittajan omasta arjesta sekä muistoista. Näin yksityinen nivoutuu yleiseen.
10 €

LUOJA MEITÄ KANTAA

Toimittaneet Kimmo Jaatila ja Teuvo V. Riikonen

Päivähartauskirja, joka tarjoaa rohkaisevaa, sielunhoidollista ja Kristus-keskeistä sanomaa vuoden jokaiseen päivään. Sitä on ollut kirjoittamassa laaja joukko miehiä, naisia, maallikoita ja teologeja eri puolilta Suomea. Jokaisella kirjoittajalla on jokin yhteys uskoniemäläiseen herätysliikkeeseen, joka on alusta asti ollut kirjan liike, mutta jolta on puuttunut oma hartauskirja. Luoja meitä on kantanut, ja Luoja meitä kantaa.
25 €

 **PARIKANNIEMEN
YSTÄVÄT RY**

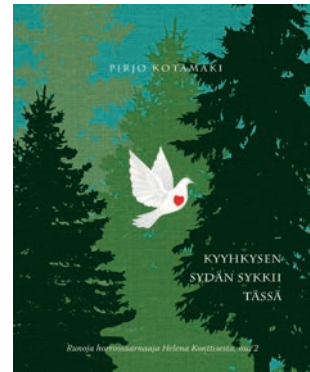

UUTUUS:

Pirjo Kotamäki

KYYHKYSEN SYDÄN SYKKII TÄSSÄ Runoja Helena Konttisesta Osa 2

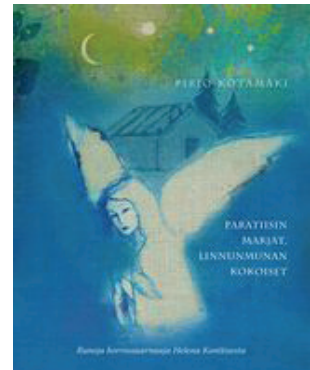
Palkitun runoilijan uusi horrossaarnaajan elämästä kertova runokokoelma ilmestyy syksyn 2025 aikana.
18 €

Pirjo Kotamäki

PARATIISIN MARJAT, LINNUMUNAN KOKOISET

Kirjan runoissa kuuluu Helena Konttisen ääni ja nähdään niitä näkyjä, joita hän horrostilassa näki. Pirjo Kotamäki on helsinkiläinen palkittu runoilija.
10 €

Tilaukset:

toimisto@parikanniemi.fi tai 0400 744 061

Tilaukset: toimisto@parikanniemi.fi
Puh. 0400 744 061

LUOJA MEITÄ KANTAA

Kimmo Jaatilan ja Teuvo V. Riikosen toimittaman hartauskirjan koskettavat tekstit nyt luettuina hartausvideoina osoitteessa

janoinenlammas.fi

Parikanniemen Ystävät ry:n kustantamassa hartauskirjassa on 46 kirjoittajaa.

Lukijana Teuvo V. Riikonen

Teuvo V. Riikonen: Se oli minulle koti

20 entisen lastenkotilapsen tarinaa lapsuudesta aikuisuuteen.
5 €

Danielle Miettinen – Philippe Gueissaz: Orpojen kotijuhlat

Dokumentti ainutlaatuisen hengellisen juhlan historiasta, nykyisyydestä, kävijöistä ja toteuttajista.
10 €

Uusintapainokset:

Erkki Lemisen kirjat kertovat Aura Latvuksen ja Väinö Hoikan elämäntyöstä Parikanniemen orpokodin johtajina.

Orpojen äiti

Uskon ja rukouksen mies

Lauri Konttinen: Pelastuksen vuosi

Syvällinen luotaus kirkkovuoden eri pyhiin.
10 €

Tilaukset: Parikanniemen Ystävät ry
toimisto@parikanniemi.fi
0400 744 061 | www.parikanniemi.fi

PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT RY

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
toimisto@parikanniemi.fi

Toimisto- ja taloussihteeri
Risto Teittinen

Puhelin 0400 744 061
Ark. klo 9-15

Säätiön hallituksen puheenjohtaja

Markku Liukkonen, aluekap-
palainen Mikkeli, 0400603907
markku.liukkonen@evl.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen

Puhelin 0400 315 573
teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Pastori Petri Tiusanen

Puhelin 040 753 5553
petri.tiusanen@parikanniemi.fi

Lastenkodin johtaja

Matti Pasanen
Puhelin 040 847 3657
matti.pasanen@parikanniemi.fi

Matkasihteeri Matti Kostamo

Puhelin 0400 245272

Parikanniemisäätiön tilit

DB FI86 8000 1901 5424 99
S-SOP FI54 5271 0420 0130 48

Parikanniemen Ystävät ry

- jäsenyhdistys
- jäsenmaksu, Kontti-lehti, **20 €/vuosi**
- kustannustuotteet

FI95 5271 0420 0445 14 (S-SOP)

Parikanniemisäätiö voi kerätä ja vastaanottaa lahjoituksia ja testamentteja työn hyväksi. Poliisihallituksen keräyslupa: nro POL-2015-6305. Keräystili. **S-SOP FI63 5271 0420 1411 20**

www.parikanniemi.fi

Parikanniemi mukana Valtakunnallisilla lastensuojelupäivillä

Tapahtuma Jyväskylässä lokakuussa kokosi yhteen noin 800 osallistujaa yhteisen asian äärelle. "On tärkeää, että tukea ja apua tarvitsevat lapset, nuoret ja perheet tulevat kohdatuksi omana itsenään. Lastensuojelu on rinnalla kulkemista. Se on meidän kaikkien yhteinen asia. Sydämellä ja sisulla." tiivistä asian lastenkodin johtaja Matti Pasanen. (Kuva: MP, teksti TVR)

Harvinaisia vieraita Parikanniemessä

Syyskuun lopulla Parikanniemessä vieraili Yrityisperhe ry:n 34 jäsentä eri puolilta Suomea. Yrityisperhe ry on kristillisesti ajattelevien yrittäjien yhdistys, jonka tarkoituksena on keskinäisen yhteistoiminnan kehittäminen ja ylläpito. Vieraita kiinnosti eritoten säätiön historia ja juuret sekä se, millaisena Parikanniemi näyttäytyy tämän päivän lastensuojelun kentällä. He tutustuivat myös rakenteilla olevaan lastentaloon. Perheiden ja lasten hyvinvointi on meidän kaikkien yhteinen asia. (Teksti ja kuvat Matti Pasanen)

Tuulentuvan syysretki Kilpisjärvelle ja Pohjois-Norjaan

Tuulentuvan viisi nuorta ja kolme ohjaajaa tekivät elo-syyskuun vaihteessa syysretken Kilpisjärven ja Pohjois-Norjan hienoihin maisemiin. Retkeä oli suunniteltu jo pitkään ja valmisteluja sitä varten tehty huolellisesti. Ohjaajista kaksi ovat kokeneita pohjoisen ja Norjan kävijöitä, muut meistä eivät olleet aiemmin käyneet Norjassa eivätkä kaikki edes noin pohjoisessa Suomessa. Sää oli ajankohtaan nähden yllättävän lämmin, eikä ruskaa ollut vielä juurikaan, mutta maisemat häikäisivät kauneudelleen joka tapauksessa.

Ohjelmassa oli kalastusta, Saana-tunturille nouseminen, päiväretket Norjan puolelle, jossa käytiin kanjonia ja vesiputouksia ihastelemassa, kalastettiin lisää, keräiltiin kauniita kiviä ja sim-

pukoita meren rannalta sekä matkustettiin autolautalla vuonon yli.

Majoitukset menomatalla Muoniossa ja perillä Kilpisjärvellä olivat viihtyisiä mökkejä. Ruokaa laitettiin yhdessä niin mökillä kuin luonnossa ja iltaisin pelailtiin yhdessä. Vietettiin reissussa myös yhden nuoren syntymäpäivää.

Aktiviteettien lisäksi reissussa oleminen on ennen kaikkea tiivistä yhteiseloä, joka opettaa sekä itsestä ja muista uusia asioita. Pitkien automatkojen viihdykkeenä kuunneltiin vuorotellen jokaisen valitsemia kappaleita, mikä myös avasi uusia puolia meistä jokaisesta. Reissusta meille jokaiselle jäi hienoja ja ikimuistoisia kokemuksia.

**Teksti Jenni Hujanen
Kuva Salla Liukkonen**

TAKA-AJATUS:

Iiris Kallunki

Jani oli nuori mies, joka eli päällepäin tavallista ja hyvinvoivaa elämää. Hän pääsi ensi yrittämällä suoraan lukion jälkeen yliopistoon opiskelemaan mieleistään ainetta, valmistui yliopistosta ajallaan ja sai saman tien vakituisen työpaikan omalta alaltaan. Hänellä ei ollut lainkaan lainoja maksettavanaan, koska hän oli koko ajan opiskelujen ohessa tehnyt töitä, ja töissäkin palkka oli kelvollisella tasolla.

Kaikki oli siis Janin elämässä kunnossa, mutta tosiaan vain päällepäin. Jani ei tehnyt yhtään sen enempää töitä kuin mitä häneltä odotettiin, mutta koska hän kuuliaisena halusi tehdä työt kunnolla, hän valmisteli niitä huolella ja kärsivällisesti tehden jatkuvasti pitkiä työpäiviä. Janilla ei ollut tyttöystävää, lemmikkiä tai muutakaan omaa perhettä, eikä hänellä ollut erityisempiä harrastuksiakaan, joten hän kuvitteli, ettei paljosta työntekemisestä olisi haittaa tai että se olisi pois keneltäkään.

Vähitellen Jani alkoi kuitenkin voida huonosti. Hän luonnollisesti väsyi pitkiin työpäiviin ja lyhyiksi jääviin uniin, ja koska väsyneenä töissä alkoi tulla jatkuvasti pieniä unohteluja ja huolimattomuuksia, Jani alkoi stressata töistään. Stressin seurauksena hänen alkoi olla vaikea saada unta, mikä vastaavasti vain lisäsi väsymystä entisestään. Mutta töitä oli silti tehtävä, eikä Jani halunnut näyttää alisuoriutujalta.

Lopulta Janin päätä särki niin voimakkaasti, etteivät särkylääkkeet enää auttaneet, ja hänen oli pakko jäädä sairauslomalle. Jania hävetti hirveästi, sillä moni työprojekti jäisi seisomaan ja etenisi joko takellellen tai ei ollenkaan ilman hänen panostaan.

Oltuaan jonkin aikaa vain itsensä kanssa Jani havahtui miettimään asioita uusista näkökulmista. Hän oli tehnyt kaiken juuri niin kuin ”kuului tehdä”, mutta oliko hän missään kohtaa miettinyt, mitä hän itse oikeasti halusi tehdä? Oliko todella väliä vain sillä, miltä asiat näyttivät, vai myös sillä, miltä hänestä itsesään tuntui? Ja entä jos hän ei ollut löytänyt tyttöystävää siksi, että ajatteli vain ulkoista suoriutumistaan?

Jani päätti, että sairausloman loputtua hän pyytäisi osa-aikaista virkavapaata töistään. Vapautuvalla ajallaan hän aktivoisi uudelleen erään nuoruuden harrastuksensa, joka oli jäänyt opiskelukiireiden jalkoihin, ja yrittäisi sen avulla saada itselleen lisätienestää. Jani myös aloittaisi kuntoiluharrastuksen, jotta keho rauhoittuisi ja nukkuminen helpottuisi – aiemmin töiltä ei ollut jäänyt lainkaan aikaa liikunnalle. Ja ehkä hän nyt ehtisi verkostoitua myös sosiaalisesti...

Muistammehan pitää huolta myös itsestämme. Silloin ei töistä, läheisistä ja maailmastakaan huolehtiminen ole niin vaikeaa, kuin miltä se joskus saattaa tuntua.

Virsu

Nimimerkki Virsu on Parikanniemen työtä läheltä tunteva, mutta etäämmältä seuraava alle kolmekymppinen mies, joka on kiinnostunut elämästä ja kynäilystä. Kirjoituksissaan hän kommentoi ajan-kohtaisia aiheita ja kulloistakin teemaa persoonalliseen tyyliinsä.